

færgefartsloven. Kommissionens brev af 22. oktober 2007 er vedlagt som bilag 2 til lovforslaget.

2. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder de ændringer, som er fornødne med henblik på at bringe færgefartsloven i overensstemmelse med cabotagesejladsforordningen, samt mindre justeringer, herunder af ordensmæssig karakter.

Lovforslaget præciserer, at der kan pålægges forpligtelser til offentlig tjeneste og ydes betaling herfor i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemslandene (cabotagesejlads). Forpligtelser til offentlig tjeneste benævnes i det følgende PSO, der er en forkortelse af det engelske begreb (Public Service Obligations).

Lovforslaget præciserer endvidere, at staten og kommuner som myndighed selv kan drive færgeruter med henblik på at sikre en effektiv opfyldelse af samfundets behov for drift af færgeruter uden at foretage udbud.

Staten og vedkommende kommunalbestyrelse kan herudover i overensstemmelse med cabotagesejladsforordningen kan indgå kontrakt om at yde andre betaling for forpligtelsen til at varetage driften af færgeruter med offentlig forpligtelse til sejlads til, fra eller mellem øer eller mellem kyststrækninger, når transport ad land vil medføre en åbenbart uforholdsmæssig omvej.

Endvidere præciseres det i lovforslaget, at en kommune, der i forbindelse med kommunalreformen har overtaget aktier i et færageselskab, herunder eventuelt mere end halvdelen af aktierne heri, kan fortsætte sit engagement i det pågældende selskab.

Hvis der indgås kontrakt med et offentligt ejet selskab, uanset om det er staten eller en kommune, der helt eller delvist ejer selskabet, omfattes en sådan kontrakt ligeledes af cabotagesejladsforordningens artikel 4. Forslaget præciserer retsstillingen og er begrundet i Kommissionens ønske om en præcisering.

Hvis staten eller kommunen selv varetager færge-driften uden at indgå kontrakt med andre herom, f.eks. med et privat eller offentligt ejet selskab, er der ikke krav om, at sådan færgefart skal overlades til andre efter et udbud.

Lovforslaget indeholder ændringer af mulighederne for at give en operatør eneret til at drive en færgerute. Ændringerne foreslås med henblik på at bringe færgefartsloven i overensstemmelse med cabotagesejlads-

forordningen. Eneret kan således gives, når hensynet til opretholdelse af en færgerute i særlig grad taler derfor, og i øvrigt i overensstemmelse med cabotagesejladsforordningen, herunder bl.a. om udbud af en sådan eneret til at drive en færgerute.

Endvidere præciseres, at det tilsvarende - når hensynet til opretholdelse af en færgerute i særlig grad taler derfor - i tilfælde hvor staten eller en kommune har besluttet selv at varetage driften af en færgerute, kan pålægges andre ikke at drive færgefart på den pågældende rute, dvs. heller ikke på kommercielle vilkår.

Et pålæg eller tildeling af en eneret indebærer, som nævnt, at ingen andre kan drive færgefart på den pågældende færgerute, heller ikke på kommercielle vilkår. Begrundelsen for en sådan mulighed for at gribe ind i forhold til en mulig konkurrerende kommerciel færgedrift er hensigten om i videst muligt omfang at begrænse størrelsen af den offentlige kontraktbetaling til operatøren for forpligtelserne til offentlig tjeneste. Hvis der ikke var sådanne muligheder, måtte det påregnes, at kontraktbetalingen alt andet lige kunne risikere at ville blive højere, idet operatøren måtte kalkulere med en risiko for mindre rentabilitet f.eks. i sommerperioder, hvor andre færageselskaber på kommercielt grundlag kunne have en økonomisk interesse i at udføre færgedrift på den pågældende rute.

Hvis dette hensyn kan varetages uden pålæg eller eneret, kan der fastsættes forpligtelser, der skal opfyldes af operatører, der på kommercielle vilkår vil have adgang til at udføre færgefart på den pågældende rute. I forbindelse med udbud eller interessetilkendegivelse af en sådan færgerute vil det blive annonceret, at der vil kunne fastsættes en sådan forpligtelse eller andre forpligtelser af tilsvarende karakter i forhold til eventuel samtidig kommerciel færgefart på ruten.

Det foreslås desuden, at transportministeren eller vedkommende kommunalbestyrelse fastsætter det nærmere omfang af den kommercielle færgefart på den pågældende færgerute.

Færgefartsloven foreslås endvidere ændret således, at det tydeligt fremgår, at der skal foretages EU-udbud af færgeruter, medmindre andet er fastsat. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om udbud, herunder om at udbud i nærmere bestemte tilfælde kan undlades. Ministeren har med hjemmel heri og i overensstemmelse med Kommissionens fortolkningsmeddelelse (COM (2003) 595 endelig, som ændret ved COM (2006) 196 endelig) udstedt bekendtgørelse nr. 1334 af 14. december 2005 om færgefart, hvorefter EU-udbud for så vidt angår færgeruter med mindre end 300.000 passagerer på årsbasis kan undlades, og i